

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (девети състав)

18 януари 2017 година *

„Преюдициално запитване — Директива 2003/96/ЕО — Данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията — Данъчни намаления — Материален обхват — Облекчения във връзка със сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система — Член 17 — Енергоемки предприятия — Облекчения, предоставени само на енергоемки предприятия от промишления сектор — Допустимост“

По дело C-189/15

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Consiglio di Stato (Държавен съвет, Италия) с акт от 17 март 2015 г., постъпил в Съда на 24 април 2015 г., в рамките на производство по дело

Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) — Fondazione Santa Lucia

срещу

Cassa conguglio per il settore elettrico,

Ministero dello Sviluppo economico,

Ministero dell'Economia e delle Finanze,

Autorità per l'energia elettrica e il gas,

в присъствието на:

2M SpA,

СЪДЪТ (девети състав),

състоящ се от: Е. Juhász, председател на състава, С. Vajda (докладчик) и С. Lycourgos, съдии,

генерален адвокат: М. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: А. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

* Език на производството: италиански.

като има предвид становищата, представени:

- за Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) — Fondazione Santa Lucia, от G. Pellegrino, avvocato,
- за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от A. Vitale и P. Gentili, avvocati dello Stato,
- за Европейската комисия, от K. Herrmann, Owsiany-Hornung и F. Tomat, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 21 април 2016 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 17, параграф 1 от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно преструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията (ОВ L 283, 2003 г., стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 98).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) — Fondazione Santa Lucia (Научноизследователски институт за болнично лечение и рехабилитация — Fondation Sainte Lucie, наричан по-нататък „Фондацията“), от една страна, и Cassa conguaglio per il settore elettrico (Изравнителен фонд за електроенергийния сектор, Италия), Ministero dello Sviluppo economico (Министерство на икономическото развитие, Италия), Ministero dell'Economia e delle Finanze (Министерство на икономиката и финансите, Италия) и Autorità per l'energia elettrica e il gas (Служба за електроенергийния и газовия сектор, Италия), от друга страна, по повод на отказа на компетентните италиански органи да приложат спрямо Фондацията националния режим на облекчения във връзка със сумите за покриване на общите разходи на италианската електроенергийна система (наричани по-нататък „общите разходи на електроенергийната система“).

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Съображения 9, 10 и 11 от Директива 2003/96 гласят:
 - „(9) На държавите членки следва да бъде позволена гъвкавост при определянето и осъществяването на политики, съответстващи на националните им условия.
 - (10) Държавите членки желаят да въведат или запазят различни видове данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията. В тази връзка на държавите членки следва да бъде позволено да се съобразят с минималните нива на облагане с данъци в Общността, като вземат предвид общо наложените задължения, обхващащи всички косвени данъци, които те са решили да налагат (с изключение на данъка върху добавената стойност [ДДС]).

(11) Фискалните мерки по прилагането на тази рамка на Общността по отношение на облагането с данъци на енергийните продукти и електроенергията следва да се решават самостоятелно от всяка държава членка. В тази връзка държавите членки могат да решат да не увеличават общата данъчна тежест, ако преценят, че прилагането на подобен принцип на данъчна неутралност може да допринесе за реструктурирането и модернизацията на техните данъчни системи чрез поощряване на поведение, което спомага за по-доброто опазване на околната среда и по-голяма трудова заетост“.

4 Член 1 от Директива 2003/96 предвижда:

„Държавите членки налагат данъци върху енергийните продукти и електроенергията в съответствие с настоящата директива“.

5 Съгласно член 4 от тази директива:

„1. Нивата на облагане с данъци, които държавите членки прилагат за енергийните продукти и електроенергията, изброени в член 2, не могат да бъдат по-малки от минималните нива на облагане с данъци, посочени в настоящата директива.

2. За целите на настоящата директива „ниво на облагане с данъци“ представлява общо наложените задължения, обхващащи всички косвени данъци (с изключение на ДДС), изчислени пряко или косвено върху количеството енергийни продукти и електроенергия при пускането им за потребление“.

6 Член 8, параграф 2 от посочената директива предвижда:

„Този член се отнася до следните промишлени и търговски приложения:

[...]

б) стационарни двигатели;

в) съоръжения и оборудване, използвани в строителните работи, гражданското строителство и благоустройството;

[...]“.

7 Член 11 от същата директива има следното съдържание:

„1. В настоящата директива „използване, свързано със стопанска дейност“ означава използването от стопанска единица, посочена в параграф 2, която независимо осъществява, на определено място, доставка на стоки и услуги, независимо от целта или резултатите на т[е]зи икономически дейности.

Икономическите дейности обхващат всички дейности на производителите, търговците и лицата, предоставящи услуги, включително минни и селскостопански дейности и [упражняването на свободни професии и приравнени на тях дейности].

[...]

2. По отношение на настоящата директива, за най-малка стопанска единица може да се счита част от предприятие или правен субект, която от организационна гледна точка представлява независима стопанска дейност, тоест единица, която може да функционира със собствени средства.

[...]

4. Държавите членки могат да ограничат обхвата на намаленото данъчно облагане при използване, свързано със стопанската дейност“.

8 Член 17, параграф 1 от Директива 2003/96 предвижда:

„При условие че минималните данъчни ставки се спазват във всяка стопанска дейност, държавите членки могат да прилагат данъчни намаления при потреблението на енергийни продукти, използвани за отопление или за целите на член 8, параграф 2 букви б) и в), както и върху електроенергията в следните случаи:

а) в подкрепа на енергоемка стопанска дейност:

„Енергоемка стопанска дейност“ означава дейността на стопанска единица, посочена в член 11, при която или закупените енергийни продукти и електроенергия възлизат на най-малко 3,0 % от производствената стойност[,] или дължимия[т] национален енергиен данък представлява най-малко 0,5 % от добавената стойност. В рамките на това определение, държавите членки могат да прилагат и по-ограничителни концепции, обхващащи определения, свързани с продажната стойност, съответния процес или сектор.

[...]“.

9 Член 26, параграфи 1 и 2 от тази директива гласи:

„1. Държавите членки информират Комисията за мерките, предприети съгласно член 5, член 14, параграф 2, член 15 и член 17.

2. Мерки като освобождаване от заплащане на данъци, намалени данъчни ставки, данъчно диференциране и възстановяване на данъци по смисъла на настоящата Директива биха могли да представляват държавна помощ и в такива случа[и] трябва да се уведомява Комисията съгласно член 88, параграф 3 от Договора.

Информацията, която трябва да се предостави на Комисията на основата на настоящата директива[,] не освобождава държавите членки от задължението за нотификация съгласно член 88, параграф 3 от Договора“.

10 Член 1, параграфи 1 и 2 от Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО (ОВ L 9, 2009 г., стр. 12) гласи:

„1. Настоящата директива определя общ режим по отношение на акциза, с който се облага пряко или косвено потреблението на следните стоки (наричани по-долу „акцизни стоки“):

а) енергийни продукти и електрическата енергия, обхванати от Директива 2003/96/ЕО;

[...]

2. Държавите членки могат да налагат по отношение на акцизните стоки допълнителни косвени данъци със специално предназначение, при условие че тези данъци са в съответствие с данъчните правила на Общността, приложими по отношение на акцизите или данъка върху добавената стойност при определянето на данъчната основа, изчисляването на данъчното задължение, облагането и контрола на данъка, като тези правила не включват разпоредбите, свързани с освобождаването от данъци“.

Италианското право

- 11 Законодателен декрет № 26 (decreto legislativo n. 26) от 2 февруари 2007 г. (редовна притурка към GURI, бр. 68 от 22 март 2007 г.) транспонира Директива 2003/96 във вътрешното право.
- 12 Декрет-закон № 83 (decreto-legge n. 83) от 22 юни 2012 г. (редовна притурка към GURI, бр. 147 от 26 юни 2012 г.), превърнат със съответните изменения в закон (наричан по-нататък „Декрет-закон № 83/2012“), предвижда спешни мерки за икономически растеж на страната.
- 13 Член 39 от Декрет-закон № 83/2012, озаглавен „Критерии за преразглеждане на режима на акцизите върху електроенергията и енергийните продукти и на общите разходи на електроенергийната система за енергоемките предприятия — Специални тарифни режими за енергоемките промишлени предприятия“, предвижда в параграфи 1—3 следното:

„1. Министърът на икономиката и финансите, след съгласуване с министъра на икономическото развитие, приема най-късно до 31 декември 2012 г. един или няколко декрета, с които в съответствие с член 17 от Директива 2003/96 [...] определя енергоемките предприятия съобразно условия и критерии за минималните нива на потребление и отражението на цената на енергията върху стойността на дейността на съответното предприятие.

2. С декретите по параграф 1 се цели въвеждането на опростен и справедлив режим на акцизни ставки за електроенергията и енергийните продукти, използвани като гориво, при спазване на условията по Директива 2003/96 [...]; този режим трябва да гарантира запазване на данъчните постъпления [...]

3. В срок от 60 дни след приемането на декретите по параграф 1 Службата за електроенергийния и газовия сектор определя в съответствие с насоките, изготвени от министъра на икономическото развитие, новите суми за покриване на общите разходи на електроенергийната система и критериите за разпределянето им между крайните потребители, като държи сметка за съдържащото се в декретите по параграф 1 определение на понятието „енергоемки предприятия“ и се съобразява с условията по параграф 2 [...]
- 14 За целите на прилагането на член 39 от Декрет-закон № 83/2012, на 5 април 2013 г. е приет министерски декрет за определяне на енергоемките предприятия (decreto ministeriale — Definizione delle imprese a forte consumo di energia) (GURI, бр. 91 от 18 април 2013 г.)
- 15 Член 3 от този министерски декрет предвижда, че с определените нови общи разходи на електроенергийната система се въвежда режим на облекчения в полза на енергоемките предприятия вследствие на приемането на министерските насоки по член 39, параграф 3 от Декрет-закон № 83/2012. Параграф 2 от посочения член 3 гласи, че „новите общи разходи на електроенергийната система се определят регресивно в зависимост от потреблението на електроенергия [...], евентуално и съобразно секторите на дейност, обозначени с кодовете по АТЕСО [национална класификация на икономическите дейности]“.
- 16 Насоките на министъра на икономическото развитие от 24 юли 2013 г. са приети за целите на прилагането на член 39, параграф 3 от Декрет-закон № 83/2012 и на член 3 от посочения министерски декрет. С тях на Службата за електроенергийния и газовия сектор (понастоящем Служба за електроенергийния, газовия и водния сектор) се възлага да определи новите суми за покриване на общите разходи на електроенергийната система, като предвиди право на облекченията по посочения член 3 само за енергоемките предприятия от промишления сектор.
- 17 Тези насоки са приложени с три решения, приети през октомври 2013 г. от Службата за електроенергийния и газовия сектор, по силата на които въпросните облекчения действително се предоставят само на предприятията от промишления сектор.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 18 Фондацията е научноизследователски институт за болнично лечение и рехабилитация, чиято дейност включва здравни услуги. Според запитващата юрисдикция Фондацията може да бъде качествена като „стопанска единица“ по смисъла на член 11 от Директива 2003/96.
- 19 През 2014 г. Фондацията сезира Tribunale amministrativo regionale della Lombardia (Регионален административен съд на Ломбардия, Италия), като иска отмяна на актовете, с които компетентните органи отказват да ѝ признаят право да ползва режима на облекчения във връзка със сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система. Този съд обявява жалбата на Фондацията за недопустима поради просрочие.
- 20 Сезиран с въззивна жалба, Consiglio di Stato (Държавен съвет, Италия) приема, че жалбата на Фондацията е била допустима. Поради това разглежда по същество делото, което наред с останалото поставя въпроси, свързани с правото на Съюза.
- 21 Запитващата юрисдикция смята, че е в състояние, без да се допитва до Съда, да разреши въпросите във връзка с членове 107 и 108 ДФЕС, които поставя спорът по главното производство, и затова преюдициалното ѝ запитване се отнася в частност до тълкуването на член 17, параграф 1 от Директива 2003/96.
- 22 Запитващата юрисдикция си задава въпроса дали облекчения във връзка с общите разходи на електроенергийната система попадат в обхвата на приложение на посочения член 17, параграф 1, който се отнася до данъчните намаления. В това отношение тя обяснява, че въпросните разходи са предназначени да финансират цели от общ интерес, като например насърчаването на използването на възобновяеми енергийни източници (компонент А3) и на енергийната ефективност (компонент UC7), разходите за ядрена сигурност и териториалните компенсации (компоненти А2 и МСТ), специалните тарифни режими за Националната железопътна компания (компонент А4), компенсациите за малките предприятия от електроенергийния сектор (компонент UC4), подпомагането на изследователската дейност в електроенергийния сектор (компонент А5) и покриването на „енергийния бонус“ (компонент Аs) и на облекчения за енергоемките предприятия (компонент Аe). Според посочената юрисдикция общите разходи на електроенергийната система са начислени на потребителите на електроенергия, включително предприятията, и разпределени между тях чрез включването им във фактурите за електроенергия.
- 23 Доколкото облекчения във връзка с общите разходи на електроенергийната система трябва да се считат за данъчни намаления, запитващата юрисдикция пита дали член 17, параграф 1 от Директива 2003/96 допуска държавите членки, които въвеждат по силата на тази разпоредба такива намаления, да ги предоставят — с оглед на цели от общ интерес — само на някои енергоемки предприятия, извършващи дейност в посочени от националните органи сектори.
- 24 При тези обстоятелства Consiglio di Stato (Държавен съвет) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Попада ли действително в приложното поле на Директива [2003/96] национална правна уредба (като разглежданата в главното производство), която, от една страна, съдържа определение за „енергоемки предприятия“ в съответствие с това в Директивата и от друга страна, предоставя само на този вид предприятия облекчения във връзка със сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система (а не облекчения, свързани с данъчното облагане на енергийните продукти и на електроенергията като такова)?

2) Изключва ли [правният ред на Съюза], и по-специално членове 11 и 17 от Директива [2003/96], закони и административни актове (като действащите в италианския правен ред, описани в настоящото определение), с които, от една страна, се въвежда режим на облекчения във връзка с потреблението на енергийни продукти (електроенергия) от „енергоемките“ предприятия по смисъла на посочения член 17 и от друга страна, възможността за получаване на такива облекчения се запазва за „енергоемките“ предприятия, извършващи промишлена дейност, което изключва предприятията, извършващи дейност в други производствени сектори?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 25 С първия си въпрос запитващата юрисдикция пита по същество дали член 17, параграф 1 от Директива 2003/96 трябва да се тълкува в смисъл, че попадат в обхвата на понятието „данъчни намаления“ облекчения, които националното право предвижда за енергоемките предприятия по смисъла на тази разпоредба във връзка със суми като тези по главното производство, дължими за покриване на общите разходи на електроенергийната система.
- 26 Отговорът на този въпрос зависи от това дали сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система са данъчни по своя характер, и по-точно дали представляват косвени данъци по член 4, параграф 2 от Директива 2003/96.
- 27 Всъщност, от една страна, член 17, параграф 1 от тази директива обвързва прилагането на данъчни намаления при потреблението на енергийни продукти и електроенергия със спазването на предвидените с тази директива общностни минимални данъчни ставки. От друга страна, член 4, параграф 2 от Директива 2003/96 определя понятието „ниво на облагане с данъци“ за целите на тази директива като общо наложените задължения, обхващащи всички косвени данъци.
- 28 Италианското правителство смята, че сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система нямат данъчен, а ценови характер, тъй като се покриват чрез включването им като компонент в цената на електроенергията.
- 29 Следва обаче да се припомни, че задача на Съда е да даде квалификация на съответния данък, такса, мито или налог с оглед на правото на Съюза в зависимост от обективните характеристики на данъка, без оглед на квалификацията, която му дава националното право (вж. решения от 12 декември 2006 г., *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, т. 107 и от 24 юни 2010 г., *P. Ferrero e C. и General Beverage Europe*, C-338/08 и C-339/08, EU:C:2010:364, т. 25).
- 30 Затова следва да се разгледат обективните характеристики на сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система.
- 31 На първо място, е важно да се отбележи, че видно от акта за преюдициално запитване, сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система са предвидени в италианското право, и по-конкретно в член 39, параграф 3 от Декрет-закон № 83/2012.
- 32 Освен това, за да бъдат сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система квалифицирани като данък, следва да съществува задължение за плащането им, при чието неизпълнение компетентните органи предприемат съответните действия спрямо задълженото

да ги внесе лице, като в случаите на косвен данък това лице не е непременно крайният потребител, на когото са начислени въпросните суми (вж. по аналогия, що се отнася до ДДС, решение от 14 януари 2016 г., Комисия/Белгия, C-163/14, EU:C:2016:4, т. 44).

- 33 Такъв, изглежда, е случаят със сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система. Всъщност видно от становището на италианското правителство, субектите, които използват услугите на електроенергийната мрежа, са правно задължени да внасят тези суми в Изравнителния фонд за електроенергийния сектор. Запитващата юрисдикция обаче следва да потвърди, че съществува такова задължение и че компетентните органи следят за изпълнението му.
- 34 На второ място, от акта за преюдициално запитване също така е видно, че сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система са предназначени да финансират не непременно разходите за производство и разпределение на електроенергия, а цели от общ интерес, съобразно критериите за разпределение на разходите, които публичните органи са въвели въз основа на Насоките на министъра на икономическото развитие от 24 юли 2013 г. и на решенията, които през октомври 2013 г. са приети от Службата за електроенергийния и газовия сектор в рамките на националната електроенергийна система. Сред тези цели са насърчаването на използването на възобновяеми енергийни източници и на енергийната ефективност, ядрената сигурност и териториалните компенсации, специалните тарифни режими за Националната железопътна компания, компенсациите за малките предприятия от електроенергийния сектор, подпомагането на изследователската дейност в електроенергийния сектор и покриването на „енергийния бонус“ и на облекченията за енергоемките предприятия.
- 35 В този контекст следва да се отбележи, че сам по себе си фактът, че сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система не са предназначени за централния национален бюджет, а както отбелязва италианското правителство, се внасят в бюджета на Изравнителния фонд за електроенергийния сектор, за да бъдат разпределени сред някои категории оператори за конкретни нужди, не изключва данъчния характер на тези суми (вж. по аналогия решение от 15 април 2010 г., CIBA, C-96/08, EU:C:2010:185, т. 23).
- 36 На трето място, що се отнася по-конкретно до косвените данъци, следва да се отбележи, че същите обикновено се начисляват на крайния потребител на доставената стока или услуга чрез включването им в издадената му фактура (вж. в този смисъл решение от 14 януари 2016 г., Комисия/Белгия, C-163/14, EU:C:2016:4, т. 39).
- 37 В това отношение запитващата юрисдикция отбелязва, че общите разходи на електроенергийната система са начислени на потребителите на електроенергия, включително предприятията, и разпределени сред тях чрез включването им във фактурите за електроенергия. Това се потвърждава в член 39, параграф 3 от Декрет-закон № 83/2012, съгласно който сумите за покриване на тези разходи се начисляват на крайните потребители.
- 38 Освен това се оказва, че въпросните суми са свързани с потребената електроенергия, тъй като съгласно член 3, параграф 2 от министерския декрет от 5 април 2013 г. общите разходи на електроенергийната система се определят регресивно в зависимост от потреблението на електроенергия.
- 39 Поради тези причини сумите за покриване на въпросните разходи не биха могли да бъдат сравнявани с данъка, предмет на делото, по което е постановено решение от 4 юни 2015 г., Kernkraftwerke Lippe-Ems (C-5/14, EU:C:2015:354), в което Съдът приема, че не може да се счита, че този данък се изчислява пряко или косвено въз основа на количеството електроенергия при пускането ѝ за потребление по смисъла на член 4, параграф 2 от Директива 2003/96. Всъщност Съдът основава този извод на констатациите в точки 62 и 63 от цитираното решение, а именно че въпросният данък се изчислява въз основа на количеството ядрено гориво, използвано за

производството на електроенергия, и че това количество не обуславя пряко количеството произведена електроенергия, така че същият този данък може да се събира, без непременно да е налице произведено, а следователно и потребено количество електроенергия.

- 40 С оглед на гореизложените съображения — като запитващата юрисдикция следва да провери фактическите обстоятелства и правилата на националното право, на които тези съображения почиват — следва да се приеме, че сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система представляват косвени данъци по смисъла на член 4, параграф 2 от Директива 2003/96.
- 41 От друга страна, както Комисията отбелязва в писменото си становище, доколкото сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система представляват косвени данъци, трябва да се изпълняват условията, които правото на Съюза налага във връзка с продукти като електроенергията, за които, видно от член 1, параграф 1 от Директива 2008/118, се прилага определеният в тази директива общ режим по отношение на акциза.
- 42 По-конкретно, електроенергията може съгласно член 1, параграф 2 от тази директива да бъде облагана с косвени данъци, различни от установения със същата директива акциз, ако, от една страна, с облагането се преследват една или повече специални цели, а от друга страна, то е в съответствие с приложимите за акцизите или ДДС правила при определянето на данъчната основа, изчисляването на данъчното задължение, облагането и контрола на данъка, като тези правила не включват разпоредбите, свързани с освобождаването от данъци.
- 43 Запитващата юрисдикция следва да провери дали сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система отговарят на тези условия.
- 44 С оглед на гореизложените съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 17, параграф 1 от Директива 2003/96 трябва да се тълкува в смисъл, че попадат в обхвата на понятието „данъчни намаления“ облекченията, които националното право предвижда за енергоемките предприятия по смисъла на тази разпоредба във връзка със суми като тези по главното производство, дължими за покриване на общите разходи на електроенергийната система, като запитващата юрисдикция следва да провери фактическите обстоятелства и правилата на националното право, на които почива този отговор на Съда.

По втория въпрос

- 45 С втория си въпрос запитващата юрисдикция пита по същество дали член 17, параграф 1 от Директива 2003/96 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда данъчни намаления при потреблението на електроенергия само за енергоемките предприятия по смисъла на тази разпоредба, които извършват дейност в промишления сектор.
- 46 В това отношение от акта за преюдициално запитване се вижда, че съгласно разглежданата в главното производство национална правна уредба само така наречените „енергоемки“ предприятия от промишления сектор ползват облекченията във връзка със сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система.
- 47 Съгласно член 17, параграф 1, буква а) от Директива 2003/96 държавите членки могат да прилагат в полза на енергоемките предприятия данъчни намаления при потреблението на електроенергия, при условие че предвидените от Съюза с тази директива минимални данъчни ставки се спазват във всяка стопанска дейност.

- 48 В тази разпоредба се определя и понятието „енергоемко предприятие“ и се уточнява, че в рамките на това определение държавите членки могат да прилагат и по-ограничителни концепции, обхващащи определения, свързани с продажната стойност, съответния процес или сектор.
- 49 Следователно за целите на тази разпоредба държавите членки са свободни да предвидят данъчни намаления само за енергоемките предприятия от един или няколко промишлени сектора. Поради това същата тази разпоредба допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която облекчения във връзка със сумите за покриване на общите разходи на електроенергийната система може да ползва само промишленият сектор.
- 50 Анализът на преследваните с Директива 2003/96 цели потвърждава това тълкувание. Всъщност от съображения 9 и 11 от тази директива е видно, че целта на същата е да остави на държавите членки известна свобода да определят и провеждат политики, съответстващи на националните условия, и че всяка държава членка определя самостоятелно мерките за транспониране на посочената директива.
- 51 Следва обаче да се подчертае, че фактът, че национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която предвижда данъчни облекчения само в полза на даден промишлен сектор, не е в противоречие с член 17, параграф 1 от Директива 2003/96, е без значение, видно от член 26, параграф 2 от същата, за преценката дали тази правна уредба представлява държавна помощ. Същевременно, както запитващата юрисдикция изрично посочва, този въпрос не е повдигнат в отправеното преюдициално запитване.
- 52 С оглед на гореизложените съображения на втория въпрос следва да се отговори, че член 17, параграф 1 от Директива 2003/96 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която предвижда данъчни намаления при потреблението на електроенергия само за енергоемките предприятия по смисъла на тази разпоредба, които извършват дейност в промишления сектор.

По съдебните разноски

- 53 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (девети състав) реши:

- 1) Член 17, параграф 1 от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията трябва да се тълкува в смисъл, че попадат в обхвата на понятието „данъчни намаления“ облекченията, които националното право предвижда за енергоемките предприятия по смисъла на тази разпоредба във връзка със суми като тези по главното производство, дължими за покриване на общите разходи на електроенергийната система, като запитващата юрисдикция следва да провери фактическите обстоятелства и правилата на националното право, на които почива този отговор на Съда.**

- 2) Член 17, параграф 1 от Директива 2003/96 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която предвижда данъчни намаления при потреблението на електроенергия само за енергоемките предприятия по смисъла на тази разпоредба, които извършват дейност в промишления сектор.**

Подписи